

- b) 12,0 m — dla stacji kontroli pojazdów przeprowadzających badania techniczne pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 t,
- c) 18,0 m — dla stacji kontroli pojazdów przeprowadzających badania techniczne pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 t oraz przyczep przeznaczonych do łączenia z tymi pojazdami;”;

5) uchyla się § 18—20.

§ 2. Stacje kontroli pojazdów niespełniające wymagań, określonych w § 1 pkt 1—4 rozporządzenia, które w dniu wejścia w życie rozporządzenia przeprowadzały badania techniczne pojazdów, uznaje się do dnia 31 grudnia 2010 r. za spełniające te wymagania.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Infrastruktury: *K. Opawski*

1870

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KULTURY¹⁾

z dnia 27 października 2005 r.

w sprawie udzielania przez Polski Instytut Sztuki Filmowej dofinansowania przedsięwzięć z zakresu kinematografii

Na podstawie art. 23 ust. 6 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii (Dz. U. Nr 132, poz. 1111) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe warunki i tryb udzielania przez Polski Instytut Sztuki Filmowej, zwany dalej „Instytutem”, dofinansowania przedsięwzięć z zakresu:
 - a) przygotowania projektów filmowych,
 - b) produkcji filmów,
 - c) dystrybucji i rozpowszechniania filmów,
 - d) promocji polskiej twórczości filmowej,
 - e) upowszechniania kultury filmowej;
- 2) istotne elementy wniosku o udzielenie dofinansowania;
- 3) istotne elementy umów o dofinansowanie.

§ 2. Na dofinansowanie przedsięwzięć, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. b, Instytut przeznacza przynajmniej 60 % środków przeznaczonych w danym roku na działalność statutową.

¹⁾ Minister Kultury kieruje działem administracji rządowej — kultura i ochrona dziedzictwa narodowego, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Kultury (Dz. U. Nr 134, poz. 1430).

§ 3. 1. Dofinansowania przedsięwzięć, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a—c, udziela się wyłącznie wtedy, gdy dotyczą one filmów przeznaczonych w pierwszej kolejności do publicznego wyświetlania w kinach.

2. Dofinansowanie przedsięwzięć, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a—c, dotyczących filmów animowanych lub dokumentalnych, jest dopuszczalne także wtedy, gdy filmy te mają formę artystyczną i są przeznaczone w pierwszej kolejności do publicznego rozpowszechniania w sposób inny niż publiczne wyświetlanie w kinie, w szczególności są przeznaczone do nadawania w telewizji, rozpowszechniania na nośnikach magnetycznych lub optycznych lub udostępniania w taki sposób, aby każdy mógł mieć do nich dostęp w miejscu i czasie przez siebie wybranym.

§ 4. Dofinansowania przedsięwzięć udziela się na podstawie następujących kryteriów, zależnie od charakteru przedsięwzięcia:

- 1) walory artystyczne, poznawcze i etyczne, w tym:
 - a) precyzja konstrukcji dramaturgicznej, głębia psychologiczna postaci, jakość dialogów,
 - b) zastosowanie nowatorskich form wyrazu,
 - c) rozpoznawanie nowych obszarów tematycznych oraz aktualnych problemów społecznych,
 - d) propagowanie wartości etycznych i edukacyjnych, w tym wśród dzieci i młodzieży;
- 2) znaczenie dla kultury narodowej oraz umacnianie tradycji polskiej i języka ojczystego, w tym:
 - a) sięganie do dorobku polskiej kultury,

- b) podejmowanie ważnych tematów historycznych,
 - c) umacnianie tożsamości narodowej i upowszechnianie treści patriotycznych, w szczególności w utworach adresowanych do dzieci i młodzieży,
 - d) ukazywanie bogactwa i różnorodności regionów,
 - e) ochrona i zachowanie dziedzictwa polskiej kultury filmowej;
- 3) wzbogacenie europejskiej różnorodności kulturalnej, w tym:
- a) realizacja wspólnych projektów międzynarodowych,
 - b) propagowanie dorobku kultury europejskiej,
 - c) umocnienie wspólnych wartości kultury europejskiej;
- 4) przewidywane skutki planowanego przedsięwzięcia, w tym:
- a) rozwój i zastosowanie nowoczesnych technologii w sferze rejestracji i projekcji filmowej,
 - b) międzynarodowy zasięg projektu,
 - c) zróżnicowanie struktury odbiorców lub uczestników,
 - d) terytorialny zasięg projektu,
 - e) rozwój niezależnej produkcji filmowej oraz małych i średnich przedsiębiorstw,
 - f) realizacja horyzontalnych polityk Unii Europejskiej;
- 5) warunki ekonomiczno-finansowe realizacji, w tym:
- a) udział pozapublicznych środków w budżecie przedsięwzięcia,
 - b) zaangażowanie środków międzynarodowych,
 - c) spodziewany efekt ekonomiczny przedsięwzięcia,
 - d) dotychczasowy dorobek producenta i reżysera.

§ 5. W przypadku przedsięwzięć, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. b, dofinansowanie udzielone przez Instytut stanowi przychód producenta, a przysługujące producentowi prawa adekwatne do wartości otrzymanego dofinansowania pozostają przy producencie i przychody z ich tytułu są przedmiotem rozliczeń z Instytutem, zgodnie z § 17 ust. 1 i 2.

§ 6. 1. Decyzję w sprawie udzielenia dofinansowania podejmuje Dyrektor na pisemny wniosek zainteresowanego podmiotu, po zasięgnięciu opinii ekspertów.

2. Podstawę udzielenia dofinansowania stanowi umowa, której stronami są Instytut, reprezentowany przez Dyrektora, oraz podmiot otrzymujący dofinansowanie.

§ 7. 1. Dofinansowanie przedsięwzięcia, o którym mowa w § 1 pkt 1 lit. b, nie może przekroczyć 50 % budżetu filmu oraz kwoty:

- 1) w przypadku filmu fabularnego pełnometrażowego (powyżej 70 min), przeznaczonego w pierwszej kolejności do publicznego wyświetlania w kinach — 4 000 000 zł;
- 2) w przypadku filmu dokumentalnego — 500 000 zł;
- 3) w przypadku filmu dokumentalnego pełnometrażowego (powyżej 70 min), przeznaczonego w pierwszej kolejności do publicznego wyświetlania w kinach — 2 000 000 zł;
- 4) w przypadku filmu animowanego — 500 000 zł;
- 5) w przypadku filmu animowanego pełnometrażowego (powyżej 70 min), przeznaczonego w pierwszej kolejności do publicznego wyświetlania w kinach — 3 000 000 zł.

2. Dofinansowanie przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1, dotyczącego filmu trudnego lub niskobudżetowego, nie może przekroczyć 90 % budżetu filmu oraz:

- 1) 50 % kwot, o których mowa w ust. 1, w przypadku filmu trudnego;
- 2) 40 % kwot, o których mowa w ust. 1, w przypadku filmu niskobudżetowego.

3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, po zasięgnięciu dodatkowych opinii ekspertów, Dyrektor może przyznać dofinansowanie wyższe od kwot, o których mowa w ust. 1 i 2, jednak nie więcej niż o 50 % tych kwot i z zastrzeżeniem określonych w tych przepisach procentowych limitów dofinansowania.

4. W przypadku koprodukcji międzynarodowych Dyrektor, po zasięgnięciu dodatkowych opinii ekspertów, może zatwierdzić dofinansowanie wyższe od określonego w ust. 3, jednak nie więcej niż o 35 % i z zastrzeżeniem określonych w ust. 1 i 2 procentowych limitów dofinansowania.

§ 8. 1. Dofinansowanie przedsięwzięcia, o którym mowa w § 1 pkt 1 lit. a i c—e, nie może przekroczyć 90 % budżetu przedsięwzięcia, a w przypadku przedsiębiorców — 50 % budżetu przedsięwzięcia.

2. Maksymalne dofinansowanie przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1, nie może przekroczyć kwoty 2 000 000 zł, a w szczególnie uzasadnionych przypadkach, po zasięgnięciu przez Dyrektora dodatkowych opinii ekspertów, kwoty 3 000 000 zł.

§ 9. Limity dofinansowania przedsięwzięć, określone procentowo w § 7 ust. 1 i 2 oraz w § 8 ust. 1, stosuje się odpowiednio do udziału w budżecie tych przedsięwzięć dotacji pochodzących z jakichkolwiek źródeł publicznych, z wyłączeniem środków pochodzących z programów wspólnotowych, które na podstawie odrębnych

przepisów lub decyzji właściwych władz Unii Europejskiej mogą być kumulowane ze środkami publicznymi.

§ 10. 1. Podmiot otrzymujący dofinansowanie przedsięwzięcia może korzystać z uzyskanych środków w dowolnym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub innym państwie będącym stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

2. W umowie o dofinansowanie podmiot otrzymujący dofinansowanie może zostać zobowiązany do wydatkowania do 80 % uzyskanych z Instytutu środków na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, chyba że z uwagi na przedmiot przedsięwzięcia byłoby to niemożliwe, wysoce utrudnione lub nieuzasadnione.

§ 11. 1. Wniosek o udzielenie dofinansowania, z zastrzeżeniem § 22, powinien zawierać w szczególności:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę wnioskodawcy oraz adres zamieszkania lub adres siedziby;
- 2) adres korespondencyjny;
- 3) opis zaplanowanego przedsięwzięcia;
- 4) określenie wysokości i formy wnioskowanego dofinansowania;
- 5) budżet przedsięwzięcia, ze wskazaniem źródeł finansowania, w tym wysokości i źródeł własnego wkładu finansowego oraz wysokości i źródeł wkładu finansowego pochodzącego ze środków publicznych;
- 6) termin realizacji przedsięwzięcia;
- 7) uzasadnienie przedsięwzięcia pod kątem kryteriów, o których mowa w art. 22 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii;
- 8) oświadczenie o spełnianiu określonych w ustawie oraz rozporządzeniu warunków dla otrzymania dofinansowania;
- 9) w przypadku przedsięwzięcia z zakresu produkcji filmu — plan dystrybucji i rozpowszechniania filmu;
- 10) umowy, na podstawie których nastąpi finansowanie przedsięwzięcia przez podmioty inne niż Instytut; w przypadku wnioskowania o promesę wnioskodawca może przedstawić odpowiednie listy intencyjne;
- 11) inne informacje i dokumenty niezbędne dla rozpatrzenia wniosku, w tym określone w programach operacyjnych, o których mowa w statucie Instytutu.

2. Dyrektor rozpatruje wniosek w terminie 90 dni od daty złożenia kompletnego wniosku.

3. Wnioski niespełniające wymagań formalnych nie są rozpatrywane.

§ 12. 1. Każdy wniosek o udzielenie dofinansowania przedsięwzięcia jest opiniowany przez ekspertów.

2. Eksperci mogą być powoływani osobno dla filmów fabularnych, animowanych lub dokumentalnych, jak również dla poszczególnych rodzajów przedsięwzięć, o których mowa w § 1 pkt 1.

3. Ekspertów do oceny konkretnego przedsięwzięcia wyznacza się w drodze losowania.

4. Liczbę ekspertów oceniających konkretne przedsięwzięcie określa każdorazowo Dyrektor, biorąc pod uwagę charakter i złożoność przedsięwzięcia, a także wysokość żądanego dofinansowania.

5. W przypadku upływu kadencji ekspert oceniający konkretne przedsięwzięcie wykonuje swoje czynności do czasu zakończenia oceny tego przedsięwzięcia.

§ 13. Instytut udziela dofinansowania, biorąc pod uwagę posiadane środki oraz spodziewane przychody Instytutu w okresie realizacji dofinansowywanego przedsięwzięcia.

§ 14. 1. W przypadku wniosku o dofinansowanie przedsięwzięcia, o którym mowa w § 1 pkt 1 lit. b, Dyrektor, po zasięgnięciu opinii ekspertów, może, ze względu na specyfikę przedsięwzięcia, wydać przyrzeczenie udzielenia dofinansowania (promesę), ważne przez okres 6 miesięcy.

2. Okres ważności promesy, o której mowa w ust. 1, może zostać przedłużony, jednak nie więcej niż o kolejne 6 miesięcy.

3. Po spełnieniu przez wnioskodawcę warunków promesy Dyrektor zawiera z nim umowę o dofinansowanie.

§ 15. W przypadku odmowy udzielenia dofinansowania Dyrektor może, jeżeli zaistnieją nowe okoliczności istotne dla oceny wniosku, skierować wniosek do ponownego zaopiniowania przez ekspertów. Decyzja w przedmiocie dofinansowania wydana po uzyskaniu tych opinii jest ostateczna.

Rozdział 2

Udzielanie dofinansowania przedsięwzięć w formie dotacji

§ 16. 1. Umowa o udzielenie dotacji określa:

- 1) zakres planowanych prac i termin ich realizacji;
- 2) wysokość udzielonej dotacji oraz termin i sposób płatności;
- 3) tryb kontroli wykonania umowy;
- 4) termin i sposób rozliczenia dotacji;
- 5) tryb i termin zwrotu dotacji w przypadku osiągnięcia zysku z przedsięwzięcia;

6) tryb i termin zwrotu dotacji w przypadku wykorzystania jej w niepełnej wysokości bądź wykorzystania niezgodnie z przeznaczeniem.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, może zawierać dodatkowe elementy, które w opinii Dyrektora mogą okazać się przydatne dla zwiększenia efektywności udzielonego dofinansowania, jego rzetelnego wykorzystania oraz rozliczenia.

§ 17. 1. Podmiot, który otrzymał dotację, jest zobowiązany do zwrotu dotacji z zysku osiągniętego z przedsięwzięcia, proporcjonalnie do uzyskanej dotacji.

2. W umowie o dofinansowanie przedsięwzięcia, o którym mowa w § 1 pkt 1 lit. b, określa się okres, za jaki zysk jest rozliczany, nie dłuższy jednak niż 36 miesięcy od końca roku rozliczeniowego, w którym miała miejsce premiera filmu lub, w przypadku filmu innego niż fabularny, od zakończenia produkcji.

3. Podmiot, który zwrócił dotację z zysku osiągniętego z przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 2, w przypadku złożenia wniosku o dofinansowanie kolejnego przedsięwzięcia, zaopiniowanego przez ekspertów, otrzymuje dofinansowanie w pierwszej kolejności.

§ 18. Instytut prowadzi dokumentację udzielonych dotacji. Dokumentacja zawiera:

- 1) wniosek o dofinansowanie przedsięwzięcia;
- 2) opinie ekspertów;
- 3) umowę o dofinansowanie przedsięwzięcia;
- 4) dokumentację dotyczącą rozliczenia dotacji.

Rozdział 3

Udzielanie dofinansowania przedsięwzięć w formie pożyczki

§ 19. Pożyczka udzielana jest na okres nieprzekraczający 5 lat i jest nieoprocentowana.

§ 20. 1. Umowa o udzielenie dofinansowania przedsięwzięcia w formie pożyczki określa:

- 1) przeznaczenie pożyczki;
- 2) wysokość pożyczki;
- 3) warunki i termin wypłaty pożyczki;
- 4) warunki i termin spłaty pożyczki;
- 5) przypadki, w których pożyczka podlega zwrotowi przed upływem terminu spłaty;
- 6) tryb kontroli wykonania umowy;
- 7) warunki rozwiązania umowy;
- 8) sposób zabezpieczenia pożyczki.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, może zawierać dodatkowe elementy, które w opinii Dyrektora mogą okazać się przydatne dla zwiększenia efektywności udzielonego dofinansowania, jego rzetelnego wykorzystania oraz rozliczenia.

§ 21. Z zastrzeżeniem przepisów ustawy określających maksymalną wysokość dofinansowania, w szczególności uzasadnionych przypadkach Dyrektor może podjąć decyzję o całkowitym lub częściowym umorzeniu pożyczki.

Rozdział 4

Udzielanie dofinansowania przedsięwzięć w formie poręczenia

§ 22. Wniosek o udzielenie dofinansowania przedsięwzięcia w formie poręczenia powinien wskazywać podmiot, z którym Instytut ma zawrzeć umowę poręczenia, w szczególności jego imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby, a także szczegółowe informacje o działalności tego podmiotu.

§ 23. 1. Umowa o udzielenie poręczenia określa:

- 1) przedmiot zobowiązania;
- 2) podmiot, z którym ma być zawarta umowa poręczenia;
- 3) odpowiedzialność Instytutu jako poręczyciela;
- 4) wysokość i okres poręczenia;
- 5) warunki rozwiązania umowy;
- 6) zabezpieczenie poręczenia.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, może zawierać dodatkowe elementy, które w opinii Dyrektora mogą okazać się przydatne dla zwiększenia efektywności udzielonego dofinansowania, jego rzetelnego wykorzystania oraz rozliczenia.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 24. 1. Do niezakończonych postępowań o udzielenie dofinansowania przedsięwzięć z zakresu kinematografii, wszczętych do dnia 18 sierpnia 2005 r. przez Agencję Scenariuszową, „Film Polski” — Agencję Promocji oraz Agencję Produkcji Filmowej, stosuje się przepisy niniejszego rozporządzenia.

2. Opinie ekspertów wydane w trakcie postępowań, o których mowa w ust. 1, zachowują ważność.

§ 25. 1. Prawa i obowiązki Agencji, o których mowa w § 24 ust. 1, wynikające z zawartych do dnia 18 sierpnia 2005 r. umów o dofinansowanie przedsięwzięć z zakresu kinematografii, mogą zostać przejęte przez Instytut w drodze odpowiednich umów między Instytutem i Agencjami.

2. Dyrektor może uzależnić zawarcie umów, o których mowa w ust. 1, od spełnienia przez podmiot otrzymujący dofinansowanie dodatkowych warunków, w szczególności przedstawienia aktualnych informacji o budżecie przedsięwzięcia, źródłach finansowania, zakresie realizowanych prac oraz poczynionych nakładach.

3. Dofinansowywanie przez Instytut przedsięwzięć z zakresu kinematografii na podstawie umów, o któ-

rych mowa w ust. 1, nie może przekroczyć określonych w rozporządzeniu procentowych i kwotowych limitów dofinansowania, w tym limitu wynikającego z udziału w budżecie przedsięwzięcia dotacji pochodzących z jakichkolwiek źródeł publicznych.

§ 26. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Kultury: *W. Dąbrowski*

1871

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾

z dnia 21 października 2005 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowego sposobu działania w sprawach przyjęcia do domu pomocy społecznej oraz wypisania z domu pomocy społecznej osoby chorej psychicznie i upośledzonej umysłowo

Na podstawie art. 49 ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U. Nr 111, poz. 535, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 31 lipca 1995 r. w sprawie szczegółowego sposobu działania w sprawach przyjęcia do domu pomocy społecznej oraz wypisania z domu pomocy społecznej osoby chorej psychicznie i upośledzonej umysłowo (Dz. U. Nr 92, poz. 460 oraz z 1999 r. Nr 56, poz. 594) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Na wniosek osoby, o której mowa w ust. 1, jej przedstawiciela ustawowego lub kierownika szpitala psychiatrycznego, organ gminy właściwy zgodnie z przepisami o pomocy społecznej, zwany dalej „organem”, kieruje tę osobę do domu, na zasadach przewidzianych przepisami o pomocy społecznej.”;

2) w § 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do czasu wydania przez sąd opiekuńczy orzeczenia o skierowaniu do domu osoby, o której mowa w ust. 1, organ zapewnia tej osobie usługi opiekuńcze.”;

3) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Po otrzymaniu orzeczenia sądu opiekuńczego o skierowaniu do domu organ wydaje de-

cyzję o skierowaniu osoby do domu odpowiedniego typu. Wydanie takiej decyzji nie wymaga złożenia wniosku o skierowanie do domu oraz przeprowadzenia rodzinnego wywiadu środowiskowego.”;

4) w § 4:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli z wnioskiem o skierowanie do domu osoby, o której mowa w § 2 ust. 1, wystąpił do sądu opiekuńczego organ, wskazuje on niezwłocznie dom do którego kieruje tę osobę.”;

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Decyzję o umieszczeniu w domu osoby, o której mowa w § 2 ust. 1, wydaje się niezwłocznie na zasadach określonych w ustawie o pomocy społecznej.”;

5) w § 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli kierowana do domu osoba, o której mowa w § 2 ust. 1, jest samotna, organ zawiadamia Policję o konieczności zabezpieczenia miejsca tej osoby do czasu ustanowienia kuratora.”;

6) w § 8 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W sytuacji, o której mowa w ust. 2, organ stwierdza wygaśnięcie decyzji o skierowaniu osoby do domu oraz o odpłatności za pobyt w domu. Osoba ta może ubiegać się o przyjęcie do domu w trybie przewidzianym przepisami ustawy o pomocy społecznej.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Polityki Społecznej: w z. *C. Miżejewski*

¹⁾ Minister Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej — zabezpieczenie społeczne, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Wiceprezesa Rady Ministrów, Ministra Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 265, poz. 2643).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 113, poz. 731, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268 oraz z 2005 r. Nr 141, poz. 1183, Nr 167, poz. 1398 i Nr 175, poz. 1462.